

Posudek vedoucího diplomové práce

Téma: Poručenství

Autor: Aneta Chmelíková

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.

Tématem posuzované diplomové práce je poručenství. Jakkoliv se jedná o problematiku nepochybně značně tradiční, je současně zřejmé, že jde o institut velmi zajímavý jak po stránce teoretické, tak i praktické. Při hlubší znalosti stavu právní nauky vztahující se k dané oblasti je současně zřejmé, že mnohé aspekty, zejména pak ty, které doznaly změn v souvislosti s přijetím stávajícího občanského zákoníku, dosud nebyly ve svém plném rozsahu a šíři finálně vyloženy. Je tedy možné konstatovat, že si autorka zvolila téma, které je bezpochyby způsobilé k bližšímu podnětnému zpracování v podobě diplomové práce.

Uvedeným východiskům odpovídá i struktura práce. Její text je rozvržen, pomineme-li *Úvod* a *Závěr*, do šesti ucelených částí. Výklad je přitom podán systematickým graduujícím způsobem, když se v první části autorka věnuje vymezení samotného pojmu poručenství s tím, že blíže řeší vývoj tohoto institutu a následně též samotné základní znaky poručenství na podkladě jeho zakotvení ve stávající právní úpravě. Druhá část je zaměřena na vznik poručenství, třetí pak na osobu poručníka. Ve čtvrté části je věnována pozornost právům a povinnostem poručníka, tedy obsahu poručenství. V páté se výklad zaměřuje na zánik poručenství s tím, že je správně rozlišováno mezi samotným zánikem poručenství a zánikem poručenské funkce. Poslední část cílí na zakotvení institutu poručenství ve vybraných státech. Uvedenému rozvržení tématu není třeba nic vytýkat, je přehledné a vyvážené.

Z pohledu obsahové autorka nevynechává nic podstatného. Její výklad je veden tradičními literárními zdroji (především komentářovými) a dopouští se tak minima věcných nepřesností, byť s některými dílčími zjednodušujícími tvrzeními se v práci setkat lze (např. tvrzení na s. 50, dle kterého poručníkovi náleží jen běžná správa jmění – je zřejmé, že mu v základu náleží správa jmění v plném rozsahu s tím, že někdy potřebuje přivolení soudu). Jakkoliv je jistě možné výkladu vytknout určitou popisnost, daří se autorce proniknout hlouběji do problematiky a v práci se na mnoha místech nebojí prezentovat ani své názory a úvahy. Z pohledu obsahového je pak třeba pochválit zařazení institutu poručenství v českém zemském a městském právu, které je v diplomových pracích v rámci historického shrnutí obvykle nedůvodně opomíjeno. Kladně je třeba nahlížet i na začlenění podkapitoly zaměřené na poručenskou radu (kap. 2.5), které je v dosavadní literatuře věnován obvykle prostor velmi omezený (je však možné současně konstatovat, že dané problematice mohla autorka věnovat pozornost výrazně širší - viz též otázky uvedené níže). Oživující a z pohledu čtenáře přínosná je nepochybně i kapitola věnovaná vybraným zahraničním úpravám. Vedle očekávatelného srovnání české úpravy s úpravou slovenskou se diplomantka zaměřuje i na úpravu poručenství v právním řádu Francie a Québecu. Jde jistě o zajímavou volbu zemí, která vynikne zejména pak v porovnání s tuzemskou právní úpravou.

Formální úroveň odevzdaného textu je na odpovídající úrovni. Stylistika předloženého textu je srozumitelná a výstižná. Autorka bez větších zaváhání užívá příslušné odborné terminologie. V minimálním rozsahu je čtenář rušen pravopisnými pochybeními, překlepy a podobnými nedostatky.

Autorka shromáždila pro zpracování tématu více než reprezentativní vzorek odborných zdrojů. Pochválit je třeba užívání cizojazyčných pramenů v rámci výkladu vztahujícímu se k francouzskému a québeckému právu. Odevzdaný text je doplněn rozsáhlým citačním aparátem. Citováno je v intencích platné citační normy.

V návaznosti na právě podané posouzení je možné konstatovat, že práce odevzdaná k obhajobě Anetou Chmelíkovou splňuje všechny základní požadavky kladené na závěrečnou práci v magisterském studijním programu. Jakkoliv je možné odevzdanému textu vyčítat jistou popisnost, ke které ostatně zvolené téma v určitém rozsahu nutně tenduje, představuje současně zdařilý jasně strukturovaný výklad všech podstatných atributů institutu poručenství. Autorka prokazuje jak velmi dobrou orientaci v dané problematice, tak i schopnost vypořádat se s jasně ohraničeným tématem přehledným způsobem. Nebojí se přitom vlastních úvah, které povětšinou opírá o náležitou argumentaci.

Práci s ohledem na vše výše uvedené k obhajobě **doporučuji** a v případě jejího úspěšného zvládnutí ji navrhuji hodnotit jako **výbornou**.

Otázky k obhajobě:

- 1) Vysvětlíte, zda je poručenství případem zákonného zastoupení, nebo nikoliv.
- 2) Na s. 54 a 55 rozebíráte možné odlišné vymezení rozsahu práv a povinností poručníka soudem. Řadíte mezi práva poručníka i možnost dát souhlas s osvojením a právo určit jméno dítěte? Jaký je podle Vás možný limit zúžení oprávnění poručníka, aby se stále ještě jednalo o poručenství? Kdo bude vykonávat oprávnění a povinnosti poručníka, která mu soud svým rozhodnutím odejme?
- 3) Vymezte, která z ustanovení o opatrovnické radě jsou použitelná i pro radu poručenskou.

V Plzni dne 29. dubna 2022

JUDr. Jindřich Psutka, Ph.D.